

Ignasi de Sagarra i de Castellarnau

(1890 - 1940)

Presentat per l'inoblidable Font i Sagué, en la vella casa senyorial del desaparegut carrer de Mercaders, vaig fer coneixença de l'Ignasi de Sagarra ja fa molts anys. Mossèn Font volgué que l'iniciés en l'Entomologia i la Botànica. Sagarra era tan entusiasta de les Ciències Naturals que ben aviat el deixeble superà el mestre.

Des de molt jove tenia gran afició als ocells, i arribà a conèixer bé llur vida i llurs costums. La seva aptitud pel dibuix i la pintura li va permetre fer una excellent collecció d'aquarelles amb la representació de gran nombre d'espècies de les nostres aus. Algun dia haurien pogut ésser la base d'una bella ornitologia catalana si els esdeveniments que ha hagut de sofrir la nostra terra no ho haguessin impedit.

La seva afició capdal, però, fou l'Entomologia, i de l'Entomologia l'estudi dels lepidòpters, en el coneixement dels quals era gran especialista. En reuní una magnífica collecció, principalment de Catalunya, dipositada al Museu de Ciències Naturals de Barcelona, del qual havia estat Conservador de Zoologia i Regent de la Secció Lepidopterològica.

Fou també Director del Jardí Zoològic i de l'Aquàrium d'aquesta ciutat; aquest darrer, sobretot, el posà a l'altura dels millors d'Europa.

Ingressà a la INSTITUCIÓ el 1.^{er} de gener de 1905, i ocupà diversos càrrecs directius. El BUTLLETÍ conté nombrosos treballs seus sobre lepidopterologia catalana.

Durant la maltempada de 1936-39 va haver d'acompanyar el seu pare, el venerable Ferran de Sagarra, camí de l'exili, a França. I allí l'Ignasi professà Entomologia Agrícola a l'École d'Agriculture de Saint Sulpice (Dep. del Tarn), de la qual escola rebé el nomenament i la investidura de Professor Honorari.

Retornat de França i destituït del seu càrrec del Jardí Zoològic, passà tanta pena i caigué en una depressió tan profunda, que arribà a ressentir-se'n la seva salut, ja no massa robusta. Una malaltia que semblava lleu, sobtadament agreujada, el dugué a la tomba el 20 de gener de 1940. Que Déu li doni etern repòs! — Salvador MALUQUER i NICOLAU.

